

ΤΕΤΑΡΤΗ Δ΄ ΗΧΟΣ

Στιχηρά Προσόμοια Σταυρώσιμα

Ἦχος δ'

Ἦδωκας σημείωσιν ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Ἐκ γῆς με τὸ πρότερον, δημιουργήσας Φιλάνθρωπε, σὴ εἰκόνι ἐτίμησας, τρυφὴν χαρισάμενος, τὴν ἐν Παραδείσῳ, καὶ γνώσεως ξύλω, δελεασθέντα καὶ φθορᾶ, ὑποπεσόντα πάλιν ἀνέστησας, βροτὸς αὐτὸς γενόμενος, καὶ σταυρωθεὶς ὁ ἀθάνατος, διὰ ἔλεος ἄμετρον, καὶ πολλὴν συγκατάβασιν.

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἦλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Οἶκτον δι' ἀμέτρητον, ὁ Ποιητὴς μου καὶ Κύριος, μὴ λιπὼν τὸν Γεννήτορα, τῇ γῆ ἐπεδήμησεν, ἑαυτὸν κενώσας, μορφὴν τε τῶν δούλων, ἀναλαβὼν ὡς ἀγαθός, ἐκ τῆς Παρθένου, καθὼς ἠυδόκησε· καὶ Σταύρωσιν ὑπέμεινε, σαρκὶ παθὼν ὁ ἀθάνατος, καὶ τὸν θάνατον ἔλυσε, καὶ τὸν ἄνθρωπον ἔσωσε.

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Σταυρούμενος Δέσποτα, τὴν ἀμαρτίαν ὡς εὐσπλαγχνος, ἑαυτῷ συνεσταύρωσας, ἀρὰν δὲ ἐξήλειψας, τρήσει τῇ τῶν ἡλῶν, καὶ τοῦ Πρωτοπλάστου, λόγῃ νυγείας σου τὴν πλευράν, Χριστέ διέρρηξας τὸ χειρόγραφον, ὑμνῶ σου τὰ Παθήματα, δοξολογῶ σου τὴν Ἐγερσιν, δι' ἧς πάντας ἐζώωσας, νεκρωθέντας τοῖς πάθεσιν.

Ἔτερα τῆς Θεοτόκου ὁμοία

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ, λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Τὸν ρύπον ἀπόσμηξον, τῆς τλαιπώρου καρδίας μου, Θεοτόκε πανύμνητε, καὶ πάντα τὰ τραύματα, καὶ τὰ ἔλκη ταύτης, τὰ ἐξ ἀμαρτίας, ἐναποκάθαρσον Ἄγνη, καὶ τοῦ νοός μου στήσον τὸ ἄστατον, ὅπως τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν μεγάλην ἀντίληψιν, μεγαλύνω ὁ ἄθλιος, καὶ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Τὸ χαῦνον καὶ ἔκλυτον, Παρθενομῆτορ Πανάμωμε, τῆς ψυχῆς μου μετάβαλε, εἰς ῥώσιν καὶ δύναμιν, τοῦ φόβῳ καὶ πόθῳ, ποιεῖν τε καὶ πράττειν, τὰ δικαιώματα Χριστοῦ, ὅπως ἐκφύγω τὸ πῦρ τὸ ἄστεκτον, καὶ κλῆρον τὸν οὐράνιον, καὶ τὴν ζωὴν τὴν ἀπέραντον, διὰ σοῦ ἀπολήψωμαι, εὐφραινόμενος πάντοτε.

Στίχ. ς'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ζόφος φοβερώτατος, ὁ τοῦ θανάτου Θεόνυμφε, τὴν ψυχὴν κατατρύχει μου, τὸ δὲ λογοθέσιον,

ἐξιστᾶν καὶ τρέμειν, αἰεὶ τῶν δαιμόνων, παρασκευάζει Ἀγαθή, ἐξ ὧν με ρύσαι τῆ δυναστεία σου, Παρθένε ἀπειρογάμε, καὶ πρὸς λιμένα σωτήριον, καὶ πρὸς φῶς τὸ ἀνέσπερον, τῶν Ἁγίων κατὰταξον.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Σταυροθεοτοκίον ὁμοιον

Νεκρούμενον βλέπουσα, Χριστὸν ἢ Πάναγνος Δέσποινα, καὶ νεκροῦντα τὸν δόλιον, ἠγάλαζε κράζουσα, πικρῶς τῷ ἐκ σπλάγχχνων, αὐτῆς προελθόντι, καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ, ἀποθαυμάζουσα κατεπλήττετο, τέκνον μου ποθεινότατον μὴ ἐπιλάθη τῆς δούλης σου, μὴ βραδύνης Φιλάνθρωπε, τὸ ἐμὸν καταθύμιον.

Ἀπόστιχα Σταυρώσιμα

Ὅπλον ἀήττητον Χριστέ, τὸν Σταυρὸν σου ἡμῖν δέδωκας, καὶ ἐν τούτῳ νικῶμεν, τὰς προσβολὰς τοῦ ἄλλοτρίου.

Στίχ. Α'. Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἰδοῦ, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Πάντοτε ἔχοντες Χριστέ, τὸν Σταυρὸν σου εἰς βοήθειαν, τὰς παγίδας τοῦ ἐχθροῦ, εὐχερῶς καταπατοῦμεν.

Μαρτυρικὸν

Στίχ. Β'. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνουσί, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Ἐχοντες παρρησίαν, πρὸς τὸν Σωτῆρα Ἅγιοι, πρεσβεύσατε ἀπαύστως, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, ἄφεσιν πταισμάτων αἰτούμενοι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Τὸν Ἄμνον καὶ Ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεψεν, ἡ Ἄμνας ἢ τέξασα, ἐπωδύρετο, καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο. Υἱὲ ποθεινότατε, ταῦτά σοι ὁ ἀπειθῆς, δῆμος ἀνταποδίδωσιν, ὁ θαυμάτων σου, ἀπολαύσας μεγίστων, ἀλλὰ δόξα, τῆ ἀρρήτῳ σου καὶ θεῖα, συγκαταβάσει Φιλάνθρωπε.

Τῆ ΤΕΤΑΡΤῆ Εἰς τὸν Ὁρθρον

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Καθίσματα Σταυρώσιμα

Ἦχος δ' [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ἐξηγόρασας ἡμᾶς, ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, τῷ τιμίῳ σου αἵματι, τῷ Σταυρῷ προσηλωθεῖς, καὶ τῆ λόγχη κεντηθεῖς, τὴν ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις. Σωτήρ ἡμῶν δόξα σοι.

Ὁ ὑψωθεῖς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῆ ἐπωνύμῳ σου καινῆ πολιτεία, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι Χριστέ ὁ Θεός, εὐφρανον ἐν τῆ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Κατεπλάγη Ἰωσήφ [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Παρεστῶσα τῷ Σταυρῷ, ἡ Πανάμωμητος ἀμνάς, τοῦ ἀμνοῦ καὶ λυτρωτοῦ, θρήνοις ἐκόπτετο δεινοῖς, καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγεν ἐκπληητομένη. Τί τοῦτο τὸ καινόν, καὶ ξένον θέαμα; γλυκύτατε Υἱέ, πῶς φέρεις ταῦτα ἐκῶν, ὑπομένεις σταύρωσιν, πῶς ἐκούσιον, καὶ τὸν ἐπώδυνον θάνατον; Δοξολογῶ σου, τὴν ὑπὲρ λόγον, πλαστοουργέ συγκατάβασιν.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Καθίσματα Σταυρώσιμα ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἄνελε τῷ Σταυρῷ σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας, γνώτωσαν πῶς ἰσχύει, ὀρθοδόξων ἢ πίστις, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Ὅμοιον

Σταυρῷ σε προσήλωσαν, οἱ Ἰουδαῖοι Σωτήρ, δι' οὗ ἐκ τῶν ἐθνῶν ἡμᾶς, ἀνεκαλέσω ποτέ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἠπλωσας τὰς παλάμας, ἐν αὐτῷ τῇ βουλῇ σου, λόγῃ δὲ τὴν πλευράν σου, κατεδέξω νυγῆναι, τῷ πλήθει τῶν οἰκιρμῶν σου, φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον

Ἡ ἄνυμφος Μήτηρ σου, ὡς ἐθεάσατο, Σταυρῷ σε ὑψούμενον, ὀδυρομένη πικρῶς, τοιαῦτα ἐφθέγγετο. Τί τὸ καινόν καὶ ξένον, καὶ παράδοξον θαῦμα; πῶς σε ἄνομος δῆμος, τῷ Σταυρῷ προσπηγνύει, τὸν μόνον σε ζωοδότην, φῶς μου γλυκύτατον;

Μετὰ τὴν γ' Στιχολογίαν

Καθίσματα Σταυρώσιμα

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἐν Παραδείσῳ με δεινῶς πεπρωκότα, τοῦ βροτοκτόνου τῇ πικρᾷ συμβουλίᾳ, ἐν τῷ Κρανίῳ πάλιν ἐξανέστησας Χριστέ, ξύλω ἰασάμενος, τὴν τοῦ ξύλου κατάραν, κτείνας τὸν ἀπάτη με, θανατώσαντα ὄφιν, καὶ ἐδωρήσω θεῖαν μοι ζωὴν. Δόξα τῇ θεῖᾳ σταυρώσει σου Κύριε.

Μαρτυρικόν

Τῶν ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ Μαρτύρων σου, ὡς πορφύραν καὶ βύσσον τὰ αἵματα, ἡ Ἐκκλησία σου στολισαμένη, δι' αὐτῶν βοᾷ σοι Χριστέ ὁ Θεός. τῷ λαῷ σου τοὺς οἰκιρμούς σου κατάπεμψον, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἐπὶ Σταυροῦ σε δυνατὲ κρεμασθέντα, κατανοοῦσα ἡ ἀμνάς καὶ Παρθένος, ὀδυρομένη ἔλεγε δακρῦουσα· Τίς σου ἡ ἀπόρρητος συγκατάβασις Λόγε; πῶς σε νῦν κατέκρινεν, ὁ κατάκριτος δῆμος, τὸν πάντας κρίναι μέλλοντα Θεόν. Ὑμνολογῶ σου τὸ ἄφατον ἔλεος.

Κανὼν Σταυρώσιμος, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Ὁ Σταυρὸς ἐστὶν ὄπλον εἰς σωτηρίαν. Ἰωσήφ.

Ἦδὴ α' Ἦχος δ'

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἴχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσί, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Ὁ τείνας, τὸν οὐρανὸν ἐξέτεινας, ἐπὶ Σταυροῦ Ἰησοῦ, τὰς σὰς παλάμας ἔθνη τὰ μακρὰν, ἀπὸ σοῦ χρηματίσαντα, ὡς ἀγαθὸς καὶ εὐσπλαγχνος, περιφανῶς ἀγκαλιζόμενος.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Σταυρῶ με, τῷ σῶ Χριστέ μου τείχισον, ὅπως μὴ γένωμαι, θήραμα λύκου Λόγε, τὴν ἐμὴν ἐκζητοῦντος ἀπώλειαν, καὶ καθ' ἐκάστην λόχους μοι, καὶ τὰς ἐνέδρας ἐτοιμάζοντος.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τοῖς πόνοις, πόνου παντὸς τὸν πρόξενον, κατηδαφίσατε, καὶ νῦν κληροῦσθε ἄπνον ζωὴν, πάντα πόνον κουφίζοντες, ἐκ τῶν ψυχῶν, μακάριοι, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν πάντοτε.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀλύτοις, δεσμοῖς ὑμεῖς ἐδήσατε, τὸν πολυμήχανον, διὰ Χριστὸν δεσμούμενοι σοφοί, τὸν δεθέντα θελήματι, καὶ πᾶσαν πλάνην λύσαντα· ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παρθένος, μετὰ τὸν τόκον ἄφθορος, διαμεμένηκας, τὸν ὑψωθέντα Ἄχραντε Σταυρῶ, ὑπὲρ λόγον κυήσασα· ὅθεν πιστοὶ σε ἅπαντες, μεγαλοφώνως μακαρίζομεν.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς,
" Ὤδὴ τετάρτη τῇ Θεοτόκῳ Κόρῃ".

Εἰρμὸς ὁ αὐτὸς

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς οὐσα, καθαρωτέρα Πάναγνε, πάσης τῆς κτίσεως, τὴν ἀκαθάρτοις πάθει δεινῶς, μολυνθεῖσαν καρδίαν μου, τῇ καθαρᾷ πρεσβείᾳ σου, Θεοκυῆτορ ἀποκάθαρον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δακρῦν, καὶ στεναγμῶν με λύτρωσαι, ἀποκειμένων μοι, ἐν τῇ μελλούσῃ δίκη τῇ φρικτῇ, εὐπροσδέκτοις πρεσβείαις σου, Παρθενομήτορ Ἄχραντε, ταῖς πρὸς τὸν Κτίστην καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ μόνη, τῇ ὑπὲρ νοῦν κυήσει σου, ἐλευθερώσασα, ἐκ τῆς ἀρᾶς τὸ γένος τῶν βροτῶν, σαρκικοῖς ἀτοπήμασιν, δεδουλωμένον Πάναγνε, σαῖς ἰκεσίαις ἐλευθέρωσον.

Ὤδὴ γ'

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου, Χριστέ κράζουσα· Σύ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγή, καὶ στερέωμα.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Ἵψούμενος ἐν Σταυρῷ, τοὺς καταχθέντας εἰς φθορὰν ὕψωσας, καὶ τὸν ἐχθρὸν ἔπτωσας, Δέσποτα Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Ῥομφαῖαι τοῦ δυσμενοῦς, σοῦ λογχευθέντος τὴν πλευρὰν ἤμβλυνται, καὶ ἡ Ἐδέμ ἠνοικταί, Λόγε τοῦ Πατρός, ἐνυπόστατε.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ πύρινοι ποταμοί, τοὺς τῆς ἀπάτης ποταμοὺς ἔπαυσαν, καὶ τὴν πυρὰν ἔσβεσαν, τῆς πολυθεΐας, οἱ Μάρτυρες.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σταυρούμενοι καὶ εἰς γῆν, τυμπανιζόμενοι Χριστοῦ Μάρτυρες, τὸν δυσμενῆ δράκοντα, ξίφει καρτερίας, ἐσφάζατε.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ ἄμωμος σὲ Ἀμνάς, ἀναρτηθέντα ἐν Σταυρῷ βλέπουσα, ὀδυνηρῶς Δέσποτα, ἔκλαιεν ὕμνουσα, τὸ κράτος σου.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρός, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γὰρ ἔστιν Ἅγιος, πλήν σου φιλόανθρωπε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν ἀνωτέραν, Χερουβείμ ἱκετεύω σε Δέσποινα, συμπτωθέντα μου τὸν νοῦν, ταῖς ἐπηρείαις τοῦ ὄφους, παθῶν τῶν τοῦ σώματος, δείξον ἀνώτερον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐν τῇ ἐτάσει, τῇ φρικτῇ ὅταν μέλλῃ με Κύριος, κατακρῖναι τὸν πολλά, ἡμαρτηκότα Πανάμωμε, εὐροίμῃ σε σώζουσαν, τῆς καταδίκης με.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τοῖς οἰκτιρμοῖς σου, τοὺς ἀσπλάγχχνους μου τρόπους μετάβαλε, συμπαθείᾳ σου Χριστέ, ἀσυμπαθῆ με ὑπάρχοντα, σῶσον παρακλήσεσι, τῆς κησάσης σε.

Ῥδὴ δ'

Ὁ Εἰρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ Σταυροῦ τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Ἐπαρθέντα σε ἐν ξύλῳ ἐθελουσίως, κατανοῶν ὁ ἥλιος, Ἥλιε τῆς δόξης, σκότος ἐνεδύσατο, καὶ πέτραι ἐρρήγγυντο, καὶ τὸ τοῦ Ναοῦ καταπέτασμα.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Σταυρουμένου σου, καὶ λόγῃ ἐκκεντουμένου, ἡ στρεφομένη Κύριε, ῥομφαία ἐδίδου, νῶτα τῇ κελεύσει σου, Ληστῆ τῷ εὐγνώμονι, ἀνυμνολογοῦντι τὸ κράτος σου.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τειχιζόμενοι τῷ ὄπλῳ τῷ τοῦ Σταυροῦ σου, οἱ ἄθλοφόροι Κύριε, ἄτρωτοι τῷ βέλει, τῆς κακίας ὤφθησαν, καὶ τείχη κατέστρεψαν, εἰδωλομανίας ἀνίδρυτα.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἱερεῖα ὡσπερ ἄμωμα καὶ θυσίαι, καὶ προσφοραὶ ὀλόκληροι, τῷ δι' εὐσπλαγχνίαν, Μάρτυρες πτωχεύσαντι, Κυρίῳ προσήχθητε, πόνων ἀμοιβὰς κομιζόμενοι.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ τὸν ἄχρονον ἐν χρόνῳ ἀποτεκοῦσα, καὶ παρθενίαν ἄμωμον, ἡ μόνη κεκτημένη, ξύλῳ ἀναρτώμενον, ὡς ἔγνωσ τὸν Κύριον, πόνους τὴν ψυχὴν κατεμέριζες.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου

Εἰρμὸς ὁ αὐτὸς

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀγιάσματος ὑπάρχουσα θεῖος οἶκος, τοῦ κενωθέντος Ἄχραντε ἐπ' εὐεργεσίᾳ, τοῦ ἰδίου πλάσματος, ψυχὴν μου αγίασον, καὶ τὸν λογισμὸν φωταγωγήσον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥπιζόμενον τῇ λαίλαπι τῆς κακίας, λογισμὸν μου Δέσποινα, καὶ τῇ ἀμελείᾳ, ὅλον βυθιζόμενον, πρεσβείαις σου στήριξον, καὶ τῶν συμπτωμάτων ἐξάρπασον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸ παλάτιον Παρθένε τοῦ Βασιλέως, τὸν οὐρανὸν τὸν ἔμψυχον, νῦν ἐκδυσωπῶ σε, οἶκον τῆς Τριάδος με, εὐχαῖς σου ἀνάδειξον, σπήλαιον ληστῶν χρηματίζοντα.

Ῥδὴ ε'
Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας, φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Νυγείσης σου πλευρᾶς, ἀφθαρσίας προχέεις μοι, ὦ Δέσποτα θεῖα ρεῖθρα, τῷ πλευρᾶς παραινέσει, εἰς φθορὰν ὀλισθήσαντι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Ὁ τίμιος Σταυρός, κατ' ἐχθρῶν ἐστι τρόπαιον, ὃν δέδωκας ἡμῖν Λόγε, εἰς ψυχῶν σωτηρίαν, τοῖς πίστει ἀνυμνοῦσί σε.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πυρίνοις οἱ θνητοί, λειτουργοῖς νῦν συνήφθησαν, πῦρ ἔνυλον διελθόντες, τῶν μεγίστων βασάνων, ὡς Μάρτυρες ὑπέρλαμπροι.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λυόμενον πολλοῖς, τὸ σαρκίον παθήμασι, τὴν ἄλυτον πρὸς τὸν Κτίστην, τῆς ψυχῆς ἐβεβαίου, τῶν Μαρτύρων διάθεσιν.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ μόνος ἀγαθός, ὑποδὺς μήτραν ἄφθορον, σαρκούμενος καθωράθη, καὶ σταυρούμενος ὄπως, φθορᾶς ἡμᾶς λυτρώσηται.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἀσεβεῖς οὐκ ὄφονται, τὴν δόξαν σου Χριστέ, ἀλλ' ἡμεῖς σε μονογενές, πατρικῆς ἀπαύγασμα, δόξης Θεότητος, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, ἀνυμνοῦμέν σε φιλάνθρωπε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ ἀμνάς ἢ τέξασα, ἀμνὸν τὸν τοῦ Θεοῦ, τὴν ἐμὴν ζώωσον ψυχὴν, φαρμαχθεῖσαν δῆγματι τῷ τοῦ ὄφους, καὶ εἰς ὄρη Δέσποινα, πλανωμένην παραβάσεως.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῇ θερμῇ πρεσβείᾳ σου, τῷ κράτει τῶν δεινῶν, πηγνυμένην μου τὴν ψυχὴν, εἰς θερμὴν τοῦ Κτίσαντος, θεῖαν ἀγάπησιν, εὐσεβῶς συγκίνησον, Θεοτόκε Παναμώμητε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ καλή καὶ ἄμωμος, Ἄγνη ἐν γυναιξί, τὴν ταλαίπωρόν μου ψυχὴν, ἐμπαθοῦς μωμῆσεως, νῦν ἐλευθέρωσον, καὶ ἀγνώως βιώσαί με, μεσιτείας σου εὐόδωσον.

Ῥδὴ ς'
Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι· ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρεύσαντι αἵματι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Ὁ πάσης, ἀνωτάτῳ τιμῆς ὦν ἐπέκεινα, ἀτιμασθῆναι ἠνέσχου, ὅπως με κακίστως ἀτιμασθέντα, καὶ τιμῆσης, καὶ Σταυρῷ διασώσης φιλάνθρωπε.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Νεκρὸς μὲν, ἐχρημάτισας ξύλῳ ὑψούμενος, τὸν νεκρωτὴν δὲ εἰργάσω, καὶ νεκρὸν καὶ πάσης πεπληρωμένον, νῦν αἰσχύνης. Ποιητὰ μου, ὑμνῶ σου τὴν δύναμιν.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐτρώθη, τῷ πιτρώσκειν ὑμᾶς ὁ παμπόνηρος, ταῖς ἀνηκέστοις βασάνοις, καὶ ποσὶν ὑμῶν καταβέβληται, καὶ ὁράται, ὑπὸ πάντων γελώμενος Μάρτυρες.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰάσεις, ἀναβλύζει Μαρτύρων τὰ λείψανα, κόνις κειμένη ἐν τάφῳ, ὡσεὶ κόνιν δαίμονας διαλύει, καὶ ποικίλα, θεραπεύει σωμάτων νοσήματα.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἦλοισ σε, ὁ παράνομος δῆμος προσήλωσε, καὶ λύπης νῦν τῇ ῥομφαίᾳ, τὴν ἐμὴν καρδίαν σπαράττομαι, ὦ Ποιητὰ μου, ἡ Παρθένος ἐβόα δακρῦουσα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου
Εἰρμὸς ὁ αὐτὸς

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θανάτου, ἀναιρέτης ὁ τόκος σου γέγονεν, ὡς τῶν θανόντων Παρθένε, καὶ ζωὴ καὶ λύτρωσις· διὰ τοῦτο, δυσωπῶ σε, τὴν ψυχὴν μου θανοῦσαν ἀνάστησον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐκτεινον, βοηθείας μοι χεῖρα φιλάνθρωπε, ἐν τῷ πελάγει τοῦ βίου, κλυδωνιζομένῳ, ταῖς ἰκεσίαις, τῆς Μητρός σου, καὶ τῶν ἄνω ἀπειρῶν Δυνάμεων.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ χώρα, ἢ τὸν θεῖον βλαστήσασα ἄσταχυν, τὴν χερσωθεῖσαν ψυχὴν μου, καὶ λιμῶ τῶν θείων ἐκτηκομένην, μὴ παρίδης, ἀλλὰ θρέψον, τοῦ Υἱοῦ σου ἐνθέοις χαρίσμασιν.

Ῥδὴ ζ'

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι παῖδες τῇ Περσικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον, ἢ τῇ φλογί, πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ Ναῶ τῆς δόξης σου Κύριε.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Σταυροῦσαι θέλων, ἐπὶ Σταυροῦ γυμνὸς ἀθάνατε μόνε, ὁ ἐνδύων νέφεσιν οὐρανόν, καὶ τὸν πάλαι τοὺς προπάτορας, ἀπογυμνώσαντα, ἐπενδύεις αἰσχύνῃν αἰώνιον.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Σταυρῷ ὑψώθης, καὶ ὁ πεσὼν Ἀδὰμ ἐγήγερται, λόγῃ ἐκεντήθης Δέσποτα τὴν πλευράν, καὶ πληγὴν καιρίαν ἔλαβεν, ὁ πολυμήχανος. Εὐλογητὸν τὸ κράτος σου Κύριε.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁραιοτάτως, τῷ ὡραίῳ Λόγῳ ἐνούμενοι, κόσμου παντελῶς πανεύφημοι Ἀθληταί, ἐχωρίσθητε δεσμούμενοι, καὶ συντριβόμενοι, καὶ τὸν ἐχθρὸν αἰεὶ συμποδίζοντες.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τείχη τῆς πλάνης, ἀναμοχλεύσει θεῖα κατέαξαν, θείων παθημάτων ὄντως οἱ Ἀθληταί, καὶ πιστοῖς τεῖχος ἐδείχθησαν, καὶ φυλακῆριον, τοῖς εὐσεβῶς αὐτοὺς μακαρίζουσι.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸν ἐν καμίνῳ, δρόσον ὀφθέντα Χριστὸν τὸν Θεόν, Κόρη μηδαμῶς δὲ φλέξαντα τὴν νηδὺν τὴν σὴν, βλέπουσα κρεμάμενον, ξύλῳ ἐδόξαζες, τὴν ὑπὲρ νοῦν αὐτοῦ συγκατάβασιν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου

Εἰρμὸς ὁ αὐτὸς

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸ θεῖον ὄρος, ἐξ οὗ λίθος τέμνεται ἄνευ χειρός, ὁ συντρίψας στήλας Κόρη δαιμονικάς, τῆς ψυχῆς μου τὰ ἰνδάλματα, καὶ τῆς καρδίας μου, τὴν λιθῶδη ἀπέλασον πώρῳσιν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οὐκ ἔσαλεύθης, ὡς δεξαμένη ἐν τῇ μήτρᾳ σου Κόρη, τὸν προσβλέψει γῆν, καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, ὅτε

βούλεται σαλεύοντα· διό με στήριξον, ταίς προσβολαίς ἐχθροῦ σαλευόμενον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Καταβαλοῦσα, τὰ σαρκικά μου ἀγνή φρονήματα, ὅλον Θεοτόκε δείξον πνευματικόν, ἀρεταίς κατακοσμοῦσά με, ὄν ὁ παμπόνηρος, ἡδονῶν ἀκοσμία ἡμαύρωσεν.

Ῥδὴ ἡ'

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε, πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Ἦπλωσας παλάμας ἐν Σταυρῷ, χειρὸς ἀμάρτημα ἀκρατοῦς Δέσποτα, θέλων ἰάσασθαι, ἥλοις δὲ προσηλώθης, ἅπαν νόημα τοῦ πρωτοπλάστου, ἐξηλῶν, ἐμπαθεῖς Κύριε, μελωδοῦντος· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Ῥήγνυται χειρόγραφον τῆς σῆς, νυγείσης θείας πλευράς, τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ, ῥανίσιν αἵματος Δέσποτα, ἀγιάζεται ἡ σύμπασα, εὐχαριστίας ἐν φωναίς, ἀεὶ κραυγάζουσα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Μαρτυρικά

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰσταντο ἐν μέσῳ τοῦ πυρός, ὡς δροσιζόμενοι, οὐ φλογιζόμενοι, οἱ πανασίδιμοι Μάρτυρες, καὶ τῶν Παίδων ἀναμέλποντες, ἐν συμφωνίᾳ μουσικῇ, τὴν θείαν ὄντως ὤδῃν. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀνύστακτον φέροντες πυρσόν, τῆς προαιρέσεως, σκότει κολάσεων, οὐ παρετράπητε Μάρτυρες, ἀλλ' ἐνθέως δυναμούμενοι, ἐπανεδράμετε πρὸς φῶς, βοῶντες ἄδυτον· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νεκρούμενον βλέπουσα Χριστόν, καὶ τὸν νεκρώσαντα, βροτοὺς νεκροῦντα ἐχθρόν, ἡ πολυῦμνητος Δέσποινα, ὡς Δεσπότην ὕμνει κλαίουσα, καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ, ἀποθαυμάζουσα, ἀνεβόα· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου

Εἰρμὸς ὁ αὐτὸς

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐπιμωρον ἐκήσας καρπὸν, ἐξ οὗ ὁ θάνατος, φαγὼν ἀπώλετο· διὸ κραυγάζω σοι, Δέσποινα, τῷ καρπῷ τῆς ἀμαρτίας με, θανατωθέντα δολερῶς, ζώωσον μέλποντα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Κοίμησον κινήσεις ἐμπαθεῖς, τῆς διανοίας μου, τῆ ἀκοιμήτῳ σου, πρεσβεῖα, Πάναγνε Δέσποινα, καὶ ἀνάστησον ἐξ ὕπνου με, τῆς ραθυμίας μελωδεῖν, γρηγορούση ψυχῇ. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οὐχ ἔξεις ταλαίπωρε ψυχῇ, ἐκεῖ συνήγορον, κατηγορούσης σου, τῆς φαύλης πράξεως ἄμετρα, διὰ τοῦτο μετανόησον, καὶ συνεργὸν πρὸς τὸ καλόν, τὴν μόνην Ἄχραντον, προσλαμβάνου· μόνη γὰρ πέλει βροτῶν καταφύγιον.

Ἦδη θ'

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξέυτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας τὰς διεστῶσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Ἴδου ἡ ζωὴ κρεμαμένη, ἐπὶ Σταυροῦ πᾶσιν ώραθη, ἥλιος δὲ τοῦτο μὴ φέρων, ἀκτῖνας παύει, καὶ γῆ σαλεύεται, καὶ λογισμοὶ στηρίζονται, ἐπ' εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Ἦ πῶς σε ὁ ἄνομος δῆμος, τὸν Νομοδότην κατακρίνει, ξύλῳ Ἰησοῦ μου τεθάναι, ζῶντων ὄλων, ὄντα καὶ Κύριον, καὶ διὰ πάθους ἅπασι, βροτοῖς παρέχοντα ἀπάθειαν!

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στόμασιν ὑμῶν θεολόγοις, ἀνεκηρύξατε πανσόφως, σάρκωσιν τοῦ Λόγου ἐν μέσῳ, παρανομούντων ἐχθρῶν πανεύφημοι, καὶ ἱερώς ἀθλήσαντες, νίκης στεφάνοις κατεστέφθητε.

Στίχ. Ἅγιοι Μάρτυρες πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡμεροφαιεῖς ὡς ἀστέρες, πᾶσαν τὴν κτίσιν φρυκτωρεῖτε, ἄθλων ἱερῶν ἀναλάμψει, καὶ ἰαμάτων θεῖαις λαμπρότησι, καὶ τῶν παθῶν σκεδάσετε, νύκτα βαθεῖαν θεῖοι Μάρτυρες.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φώτισον ἀγνή τὴν ψυχὴν μου, τῇ ἀμαρτία σκοτισθεῖσαν· λῦσον τῶν κακῶν μου τὰ νέφη, φωτὸς νεφέλη, ἢ σκοτιζόμενον, ἥλιον πάλαι βλέψασα, ἐν τῷ σταυροῦσθαι τὸν ἀθάνατον.

Κανών τῆς Θεοτόκου

Εἰρμός ὁ αὐτός

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥῆξον τὰ δεσμὰ τῶν κακῶν μου, τῇ θείᾳ λόγχῃ τοῦ Υἱοῦ σου, λῦσον τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, πεπεδημένην καὶ κινδυνεύουσαν, καὶ τῇ ἀγάπῃ πρόσδεσον, Παρθενομήτητορ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ τῶν οὐρανῶν πλατυτέρα, τὴν στενωθεῖσάν μου καρδίαν, πάσῃ προσβολῇ ἐναντία, πρὸς ἀπαθείας πλάτος ἐξάγαγε, διὰ στενῆς ὁδεύειν με, ἐνδυναμοῦσα τρίβου πάντοτε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

«Ἴνα σε δοξάζω Παρθένε, τὴν ἀληθῶς δεδοξασμένην, πάσης ἀδοξίας με ῥύσαι, τῆς ἀμαρτίας καὶ δόξης μέτοχον, ἐπουρανίου ποιήσον, τὸν προσφυγόντα τῷ ἑλέει σου.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν

Σταυρώσιμα

Τεῖχος ἡμῖν γένοιτο ὁ Σταυρός σου, Ἰησοῦ Σωτῆρ ἡμῶν· ἄλλην γὰρ ἐλπίδα οἱ πιστοὶ οὐκ ἔχομεν, εἰμὴ σὲ τὸν ἐν αὐτῷ σαρκὶ προσηλωθέντα, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. α'. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ ἠυφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Εὐφρανθήημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά, καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Ἔδωκας σημείωσιν, τοῖς φοβουμένοις σε Κύριε, τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον, ἐν ᾧ ἐθριάμβευσας, τὰς ἀρχὰς τοῦ σκότους, καὶ τὰς ἐξουσίας, καὶ ἐπανήγαγες ἡμᾶς, εἰς τὴν ἀρχαίαν μακαριότητα· διό σου τὴν φιλόανθρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ Παντοδύναμε, ὁ Σωτῆρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μαρτυρικὸν

Στίχ. β'. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Πῶς ὑμῶν θαυμάσωμεν, τοὺς ἀγῶνας ἅγιοι Μάρτυρες; ὅτι σῶμα θνητὸν περικείμενοι, τοὺς ἀσωμάτους ἐχθροὺς ἐτροπώσασθε; οὐκ ἐφόβησαν ὑμᾶς τῶν τυράννων αἱ ἀπειλαί, οὐ κατέπηξαν ὑμᾶς τῶν βασάνων αἱ προσβολαί, ὄντως ἀξίως παρὰ Χριστοῦ ἐδοξάσθητε, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτεῖσθε τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν TO AKOYTE

Ἐν σταυρῷ σε τεινόμενον, καὶ τοῖς ἤλοις πηγνύμενον, καὶ πλευρὰν τῇ λόγχῃ σε, πιτρωσκόμενον, κατανοοῦσα ἡ Μήτηρ σου, θρηνοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἴμοι Τέκνον ποθεινόν! πῶς σε, δῆμος ὁ ἄνομος, ἐθανάτωσε, τὸν ζωὴν τοῖς ἐν ᾧ χορηγοῦντα; ἀλλ' ἀνάστηθι συντόμως, χαροποιῶν οὓς ἠγαπήσας.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Οἱ Μακαρισμοὶ ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Διὰ ξύλου ὁ Ἄδὰμ, Παραδείσου γέγονεν ἄποικος, διὰ ξύλου δὲ Σταυροῦ, ὁ Ληστής Παράδεισον ὤκησεν· ὁ μὲν γὰρ γευσάμενος, ἐντολὴν ἠθέτησε τοῦ ποιήσαντος, ὁ δὲ συσταυρούμενος, Θεὸν ὠμολόγησε τὸν κρυπτόμενον· Μνήσθητί μου βοῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Προσηλώθης τῷ Σταυρῷ, διὰ πολλὴν Χριστὲ ἀγαθότητα, ἐκεντήθης τὴν πλευράν, δύο κρουνοὺς πηγάσας ἀφέσεως, ἡ γῆ δὲ μὴ φέρουσα, καθορῶν τὸ τόλμημα ἐκυμαίετο, αἱ πέτραι ἐρρήγνυντο, ἐσβέννυτο ἥλιος, ἐσαλεύοντο ὄρη, καὶ οἱ βουνοὶ φόβῳ τοῦ κράτους σου.

Μακάριοί ἐστε ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Τῆς ταθείσης ἀκρατῶς, χειρὸς ἐν ξύλῳ πάλαι τῆς γνώσεως, τοῦ προπάτορος Ἄδὰμ, ἐπανορθῶν Χριστὲ τὸ ὀλίσθημα, ἐτάθης θελήματι, καὶ τὰς σὰς ἠλώθης χειῖρας Μακρόθυμε, ὁ πλάσας τὸν ἄνθρωπον, χειρὶ σου δι' ἄμετρον ἀγαθότητα. Δόξα τῇ ὑπὲρ νοῦν Λόγε εὐσπλαγχνία σου.

Μαρτυρικὸν

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Οὐρανῶσαντες τὴν γῆν, ταῖς ὑπερτάταις Ἄγιοι λάμψεσι, τῶν ἀγώνων τῶν καλῶν, δι' ὧν τὸ σκότος ἅπαν ἐδύσατε, τὸ τῆς ματαιότητος, καὶ πρὸς φῶς τὸ ἄδυτον ἐσκηνώσατε, μεθέξει θεοῦμενοι, καὶ πᾶσιν αὐγάζοντες φέγγος γνώσεως, τοῖς κατὰ χρέος ὑμᾶς μακαρίζουσι.

Δόξα...

Γέρας δόξαν καὶ τιμὴν, τῇ πανταιπίῳ Τριάδι νέμωμεν, τρισαγίαις ἐν φωναῖς, τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον προσφέροντες. Πατρὶ τῷ ἀνάρχῳ τε, καὶ Υἱῷ καὶ Πνεύματι ἀνακράζομεν, Ληστοῦ τοῦ εὐγνώμονος, φωνὴν ἀναμέλποντες καὶ κραυγάζοντες· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Ἀναρτώμενον Σταυρῷ, ἐθελουσίως βλέπουσα Ἄχραντε, τὸν Υἱόν σου καὶ Θεόν, ἐκπλητομένη κλαίουσα ἔλεγες· Ποῦ ἔδου τὸ κάλλος σου, τοῦ τὰ πάντα Κύριε καλλωπίσαντος; τί ταῦτα ἀχάριστος, ἀπέδωκε δῆμός σοι ἀντὶ ἀγαθῶν; Δόξα Λόγε τῇ σῇ ἄκρα ἀγαθότητι.